

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

at de i sin Tid gennem den sønderjydske Jernbanekommission havde faaet anerkendt Betydningen — en Betydning, som de selv hævder meget stærkt — af Forbindelsen fra Als over til Fyn derigennem, at man fra Statens Side erklærede sig villig til at gaa ind med en meget høj Andel, 60 pCt., af Udgifterne til en Omlægning af den smalsporede Banestrækning fra Sønderborg til Mommark til en bredsporet. De var altsaa i den Stilling, at de kunde sige: vi henvender os til Staten, og hvis vi kan skaffe de øvrige Penge, er Staten ifølge Lov forpligtet til at indgaa med et Beløb paa 60 pCt. af de i sin Tid anslaaede 2,6 Mill. Kr. — hvor meget det vil blive nu, har jeg ikke præsent.

Man kan sige, at det er ikke noget økonomisk Krav, for saa vidt som de ikke vil benytte det, men jeg tror alligevel, at man ikke helt kan se bort fra det som et moralsk Krav, naar man staar overfor Spørgsmaalet om, hvorledes deres Forhold endeligt skal ordnes, thi hvis de ikke faar en bredsporet Bane, er i Virkeligheden Muligheden for Forbindelsen Øst paa afgjort udelukket.

Saa havde de den anden Mulighed. Hvis de vilde opgive den bredsporede Banelinie, saa var der en Mulighed for i Henhold til den Lov om Moderniseringsforanstaltninger, der blev vedtaget i Fjor — det ærede Medlem Hr. Korsgaard er jo Medlem af det paagældende Udvalg —, at faa en Ydelse fra Statskassen paa 400 000 Kr. De skulde saa forpligte sig til at drive Banerne — det maa jo være Forudsætningen —, som de var. Og de havde endelig den tredje Mulighed, som deres Underskud til en vis Grad bevægede dem til at vælge, nemlig at nedlægge Banerne.

Spørgsmaalet var altsaa, hvorledes det var muligt at kæde vor Nedlæggelse af Statsbanestrækningerne sammen med de Interesser, som man paa Als havde for at faa Jernbaneforholdene ordnet. Og det kunde økonomisk for Statsbanerne kun ske paa den Maade, at Statsbanerne fik den Rutebilledrift, som Amterne ellers havde maattet overtage for at kunne klare Forrentningen af de Laan, de har staaende i Amtsbanerne, og for at klare de Pensionsforpligtelser, de i saa Henseende har.

Disse to Spørgsmaal kan selvfølgelig skilles ad igen; der er naturligvis ikke noget i Vejen for, at man fra Statsbanernes Side kan sige: Ja vel, saa nedlægger vi vore to Statsbanestrækninger og sparer ca. 300 000 Kr. om Aaret — det ved vi,

det gør vi. Men jeg kan ikke se andet end, at det vilde være ganske overordentlig uheldigt for Sønderborg Amt, for Sønderborg By. Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen sagde, at Sønderborg vil derved komme til at ligge i en Afkrog af Landet, medens det nu ligger med Forbindelser til begge Sider; og det kan heller ikke nægtes, synes jeg, at der gennem den Behandling, der er givet af det sønderjydske Jernbanespørgsmaal, er givet dem et Løfte om Mulighed for at skabe en saadan Ordning, at denne Forbindelse kunde bevares paa mere tilfredsstillende Maade, end Tilfældet er i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spørger, om man kan kalde det en gennemgaaende Rute. Ja, det kommer jo an paa, hvor megen Vægt man vil lægge paa dette Ord. Den første Dag, da Forslaget blev offentliggjort, saa jeg i et Blad Overskriften: En ny Kontinentalrute. Saa meget kan man ikke sige, og jeg vil jo heller ikke sige, at man kan kalde det en første Klasses gennemgaaende Rute, men en Rute af sekundær Betydning. (Afbrydelse)... Ja, ja, i Sammenligning med Hovedruten gennem Fyn bliver denne Rute jo af sekundær Betydning; men at den vil have sin Betydning, maaske mindre for Forbindelsen med København, men større for Forbindelsen med Fyn, det nærer jeg ikke nogen Tvivl om, og det er jo heller saa lidt, der i dette Øjeblik befordres med den paagældende Rute.

Men det vigtigste Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede, er Spørgsmaalet: Hvorledes stiller det økonomiske Forhold sig? Amtsbanerne løber med et stort Underskud, hvorledes vil man lave det om til et Overskud ved denne Foranstaltning? Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har dette Underskud paa de 300 000 Kr. Jeg ved godt, at Underskuddet paa Amtsbanerne er stort, men jeg tror ikke, det er større end det halve, men det kan være stort nok at løbe med. Men deraf er en meget stor Part Renter, ikke Driftsunderskud. Det er Renter af et meget stort Laan, som Amtsbanerne har optaget, og som Amtsbanerne maa betale Rente af. En meget stor Del af Underskuddet er Renterne, som Amtsbanerne stadig maa løbe med, en Forpligtelse, som Amtet har paataget sig, og som de altsaa maa afvikle, og ved at Statsbanerne overtager for 1/4 Mill. Kr. Værdier, fritages Amtet altsaa for nogle af disse Udgifter.

Men ellers: Hvorledes, spørger det ærede Medlem, kan man forvandle et Underskud til et Overskud? Ja, naar man tager Renten fra, er der selvfølgelig tilbage